www.edcbmj.ir e-ISSN: 2345-5284

Education Strategies in Medical Sciences (ESMS)

Journal homepage: www.edcbmj.ir/en e-ISSN: 2345-5284

Baqiyatallah University of Medical Sciences

Monitoring The Mentoring of Nursing Faculty Professors from the Students' Point of View

Jamileh Mokhtari Nouri [1], Seyed Tayeb Moradian [2*], feryal khamseh [3] , Alireza Kasra[4] , Mohsen Mollahadi[5]

[1] Nursing Care Research, Nursing Faculty, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, IR Iran

[2] Nursing Care Research, Nursing Faculty, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, IR Iran

[3] Nursing Care Research, Nursing Faculty, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, IR Iran

[4] Nursing Faculty of Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, IRAN

[5] Nursing Care Research, Nursing Faculty, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, IR Iran

Corresponding author: Seyed Tayeb Moradian. Atherosclerosis research center. Baqiyatallah University of Medical Sciences.Teharn.Iran, nursing,Tehran, IR. Email: t.moradyan@yahoo.com

Article Info

Keywords:
mentoring, nursing faculty. nursing professor, nursing students

Abstract

Introduction: Mentoring is one of the important educational approaches that leads to professional and personal growth and development in students. This study was conducted with the aim of "Monitoring the guidance of professors of nursing school from the perspective of students".

Methods: This cross-sectional descriptive study was conducted in the Faculty of Nursing of Baqiyatallah University of Medical Sciences (AJ) in 2022. The number of participants was 330, including associate degree students in emergency medicine, bachelor degree in nursing, master degree in internal surgery nursing and special nursing care, and doctorate in nursing completed the questionnaire. The sampling method was census. A standard guidance questionnaire was used, which included two domains, guidance and emotional. Descriptive and inferential statistical tests of paired t and independent t and ANOVA were used. The data was analyzed with SPSS26 software.

Results: The mean ± standard deviation of the total score was: 52.48 ± 16.04, the mean ± standard deviation of the guidance domain: 31.99 ± 11.93, and the mean ± standard deviation of the emotional domain: 19.94 ± 4.91. The scores of the areas and the total score in the three intensities of weak, medium and good showed that the intensity of the scores of the areas and the total score were evaluated as good.

Conclusion: Despite the fact that a high percentage of the guidance score is good, it is still necessary to improve the guidance of professors and this should be taken into account. Considering the high importance of guidance in the field of growth and excellence of students, addressing this issue is one of the requirements of all faculties and it is necessary to continuously monitor how it is done.

Copyright © 2020, Education Strategies in Medical Sciences (ESMS). This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

مجله راهبردهای آموزش در علوم پزشکی
دوره ۱۸، شماره ۳، ۱۴۰۴
صفحات: ۹۳-۱۰۰

پایش ارشادگری استادان دانشکده پرستاری از دیدگاه دانشجویان

جمیله مختاری نوری[۱]، سید طیب مرادیان*[۲] ، فریال خمسه[۳]، علیرضا کسری[۴]، محسن ملاهادی[۵]

[۱] مرکز تحقیقات پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران
[۲] مرکز تحقیقات پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران
[۳] مرکز تحقیقات پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران
[۴] مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران
[۵] مرکز تحقیقات پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران

* نویسنده مسوول: سید طیب مرادیان، مرکز تحقیقات آترواسکلروزیس، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران
ایمیل: t.moradyan@yahoo.com

چکیده

مقدمه: ارشادگری یکی از رویکردهای مهم آموزشی است که منجر به رشد و توسعه حرفه ای و فردی در دانشجو می‌شود. این مطالعه با هدف "پایش ارشادگری استادان دانشکده پرستاری از دیدگاه دانشجویان" انجام شد.

روش‌ها: این مطالعه توصیفی مقطعی در دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا... (عج) در سال ۱۴۰۱ انجام شد. تعداد مشارکت کنندگان ۳۳۰ نفر شامل دانشجویان مقطع کاردانی رشته فوریت های پزشکی، مقطع کارشناسی رشته پرستاری، مقطع کارشناسی ارشد رشته پرستاری داخلی جراحی و مراقبت ویژه پرستاری و دکتری تخصصی پرستاری پرسشنامه را کامل کردند. روش نمونه گیری تمام شماری بود. از پرسشنامه ارشادگری استاندارد که شامل دو حیطه هدایتی و عاطفی بود، استفاده شد. آزمون های آماری توصیفی و استنباطی تی زوجی و تی مستقل و ANOVA استفاده شد. داده ها با نرم افزار SPSS26 آنالیز شد.

یافته‌ها: میانگین±انحراف معیار نمره کل: ۱۶/۰۴±۵۲/۴۸، میانگین±انحراف معیار حیطه هدایتی: ۱۱/۹۳±۳۱/۹۹ و میانگین±انحراف معیار حیطه عاطفی: ۴/۹۱±۱۹/۹۴ بود. نمره حیطه ها و نمره کل در سه شدت ضعیف، متوسط و خوب نشان داد که شدت نمرات حیطه ها و نمره کل در حد، خوب ارزشیابی شد.

نتیجه‌گیری: با وجود این که درصد بالایی از نمره ارشادگری در حد خوب است اما همچنان ارتقای ارشادگری استادان ضروری است و به این مهم باید توجه شود. نظر به اهمیت بالای ارشادگری در زمینه رشد و تعالی دانشجویان، پرداختن به این مهم جزو الزامات همه دانشکده ها بوده و پایش مستمر نحوه انجام آن ضروری است.

واژگان کلیدی: ارشادگری، دانشکده پرستاری، استاد پرستاری، دانشجوی پرستاری

مقدمه

امروزه ارشادگری[1] به عنوان مهمترین جنبه تجربه آموزشی محسوب می شود و بخش عمده ای از تربیت افراد با کفایت را تشکیل می دهد [۱]. ارشادگری یک فرآیند یاددهی و یادگیری بین ارشادگر[2] و ارشادشونده[3] است که منجر به رشد و توسعه حرفه ای و فردی در دانشجو می‌شود؛ در واقع یک رابطه دو جانبه بین ارشادگر و ارشادشونده است که در آن هر دو طرف نفع می‌برند. ارشادگر از یاد دادن و مدیریت کردن تجربه می‌اندوزد و ارشادشونده از یاد گرفتن گام به گام سود می‌برد [۲]. همچنین دانشجو مباحث اخلاقی و چگونگی برخورد با ارزش‌های موجود در جامعه را به شکل ضمنی از رفتار ارشادگر می‌آموزد و در آینده حرفه‌ای خود به کار می برد. باید توجه کرد که آموزش فقط ابلاغ دانش نیست، بلکه شناسایی منابع و امکانات، کمک به دانشجویان در راستای کسب تجارب لازم و ارائه بازخورد رسمی نیز است [۳] . ارشادگر علاوه بر نقش آموزشی نقش فراهم کننده مشاوره، ارائه اطلاعات و حمایت عاطفی را در طول دوره‌ای از زمان، برای ارشادشونده، بر عهده دارد [۴]. بنابراین ارشادگرها باید به زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی جامعه آشنا باشند. همچنین باید اهداف و مراحل آموزشی را بدانند و از چگونگی ایجاد یک ارتباط پویا آگاهی داشته باشند [۳].

یک برنامه راهنمایی مؤثر برای تضمین یادگیری موفق در بین دانشجویان پرستاری بسیار مهم است. هدف اولیه از مشاوره و ارشادگری درآموزش پرستاری، حمایت از یک فرد کم‌تجربه در کسب دانش و شایستگی‌های لازم برای ارائه مراقبت‌های پرستاری حرفه‌ای، مسئولانه و با کیفیت است [۵].

بنابراین ارشادگری یکی از رویکردهای مهم آموزشی است که در آن به عملکرد مطلوب و ارتقا شایستگی و صلاحیت دانشجو اهمیت داده شده و موجب کاهش فاصله تئوری و عمل، افزایش اعتماد به نفس، بهبود کیفیت مراقبت از بیمار، شکوفایی تفکر انتقادی، ارتقا یادگیری فعال، حمایت روحی و افزایش تعاملات بین دانشجویان می‌شود [۶].

نتایج مطالعه کریمی مونقی و همکاران (۱۳۹۳) نشان داد که ارشادگر مهارت‌ها، ارزش‌ها و سلایق یادگیرنده را شناسایی می‌کند و باعث تقویت ارشادشونده در شناسایی استعدادهای بالقوه و کمک به خود در غلبه بر مشکلات، ایجاد فرصت برای توسعه حرفه‌ای و فردی و ارایه بازخورد به ارشادشونده و دادن فرصت اصلاح و کمک در پذیرش نقش‌های سازمانی و اجتماعی در دانشجو می‌شود [۴]. چنانچه هایبرچ[4] و همکاران (۲۰۱۱) نیز در مطالعه خود نشان دادند که اجرای ارشادگری موجب انتقال تجارب، دادن بازخورد به موقع و مناسب، ایجاد حس نگرش مثبت در ارشادگر و ارشادشونده و مدیریت زمان می‌شود. ضمن اینکه ارشادگری حس شور و شوق دانشجویان را نیز افزایش می‌دهد [۷].

نتایج مطالعه کیم و کیم (۲۰۲۳) نشان داد که سن، تجربه کاری، فراوانی مشاوره و آموزش ارشادگری برای ارشادگران، در حوزه های راهنمایی و ارشادگری، تاثیر گذار است [۵]. در همین راستا زنگ و همکاران (۲۰۱۶) مطرح می کنند که یک برنامه مربیگری موفق باید شامل انتخاب دقیق مربی و آموزش کافی آنها است [۸]. نلسون و همکاران (۲۰۱۸) نیز مشارکت، تسهیل، پاسخگویی و همکاری را موضوعات کلیدی برای موفقیت برنامه ارشادگری می دانند [۹].

کنت و همکاران (۲۰۲۳) معتقدند مشارکت استاد، مهم ترین پیش بینی کننده رضایت دانشجویان پرستاری است [۱۰]. در همین زمینه روسینی و همکاران (۲۰۲۱) ابعاد پیش بینی کننده رضایت از برنامه درسی پرستاری را شامل: دانشکده، برنامه درسی، فضای اجتماعی، و رشد و توسعه می دانند [۱۱]. همچنین گوئرا و همکاران (۲۰۲۱) چهار خرده مقیاس تدریس در کلاس، آموزش بالینی، طراحی برنامه تحویل، پشتیبانی و منابع را در سنجش رضایت تحصیلی دانشجویان مهم می دانند [۱۲]. بل و بروک (۲۰۱۹) هفت معیار تدریس، ارزیابی و بازخورد؛ پشتیبانی تحصیلی؛ سازمان و مدیریت؛ منابع یادگیری؛ رضایت دانشجو؛ توسعه و رشد شخصی و رضایت از انجمن های دانشجویی به میزان قابل توجهی مرتبط با رضایت دانشجویان می دانند [۱۳]. مسرینی و همکاران (۲۰۱۹) نیز تدریس را از عوامل تعیین کننده رضایت دانشجویان می دانند [۱۴].

تقرید و همکاران (۲۰۲۲) معتقدند که برای رویارویی با چالش‌های آموزش پرستاری، نیاز به پرورش تفکر خلاق واستفاده از استراتژی‌های جدید با راهبردهای تدریس فعال‌تر دانشجویی مانند یادگیری مشارکتی است [۱۵].

البته مربیان پرستاری به این مسئله اعتقاد دارند که ارشادگری یکی از موثرترین و صحیح‌ترین روش‌ها برای آموزش و انتقال تجربیات است. ولی این روش بخوبی شناخته نشده و به صورت گسترده در پرستاری انجام نمی‌شود [۱۶].

در مطالعه فیشر[5] و همکار (۲۰۱۸) راهنمایی ارشادگران، طیفی از نتایج مثبت را نشان داد. اینها شامل افزایش اعتماد به نفس، خودآگاهی، مهارت‌های بین فردی و آموزشی، کار تیمی و رهبری

[1] mentoring
[2] mentor
[3] mentee
[4] Huybrecht
[5] Fisher

بود که آن ها عواملی هستند که با هوش هیجانی نیز مرتبط هستند [۱۷].

ارشادگری می‌تواند اضطراب مربیان را با فراهم کردن زمینه‌ای منحصربفرد برای افسران پلیس ارشادگر به دلیل بحث و عادی‌سازی نگرانی‌هایشان کاهش دهد و در عین حال کارشان را معنادارتر کند و می توانند از مزایای سلامت روانی روانی– اجتماعی و شغلی برخوردار شوند. این پیامدهای عملی و اجتماعی قابل توجهی است [۱۸].

در مطالعه کامینس[۶] و همکاران (۲۰۱۷) ماماهای دانش‌آموخته جدید برای مرشدهای خود احترام قائل بودند و حمایت آنها به ایجاد اعتماد به نفس در آن ها کمک کرد [۱۹].

باقریه سال (۱۳۹۴)، در مطالعه خود نشان داد که، ارشادگری موجب کاهش تنیدگی دانشجویان پرستاری در محیط بالین می‌شود (۲۰). برادی[۷](۲۰۱۶) نشان داد که اجرای برنامه ارشادگری هم برای ارشادگر و هم برای ارشادشونده ارزشمند است [۲۱].

در مطالعه الحمدان[۸] و همکاران (۲۰۱۴) مهم‌ترین نقش‌های ارشادگر ایده‌آل شامل دانش و مهارت ارشادگر، بررسی نیازهای یادگیری دانشجو، ناظر و ارزشیابی یادگیری دانشجو، آگاهی از تجارب و دانسته‌های دانشجو و فعال نشان دادن خود به عنوان فردی کمک‌کننده به دانشجو بود [۲۲].

در مطالعه سابین[۹] و همکاران (۲۰۱۱) در باره نقش ارشادگری در آموزش پرستاری، نتایج نشان داد که این نقش‌ها شامل توانایی بازخورد دادن به دانشجو، داشتن تجربه، در دسترس بودن و نگرش مثبت به ارشادشونده است [۷].

پارسا یکتا و همکاران (۱۳۹۰) در مطالعه خود نیز نقش‌های ارشادگر را شامل مشاوره، صمیمت، مقبولیت و تایید و حمایت‌کننده بیان کردنه‌اند [۲۳].

کریمی و همکاران (۱۳۹۳) نقش‌های ارتباط‌دهنده، مشاور، توصیه‌کننده، واسط، رازدار، حامی یا وکیل، دوست، راهنمایی کننده، الگو، مربی و معلم و حمایت‌کننده را برای ارشادگر در آموزش پرستاری عنوان می‌کنند [۴].

با توجه به اینکه در پرستاری فرآیند ارشادگری با هدف بهبود ارتباطات دانشجو با استاد و با دانشجویان دیگر، کاهش استرس و اضطراب، ارتقا مهارت‌های همکاری و ارتباطی و مسوولیت پذیری اجرا می‌شود و همه این موارد در بهبود و ارتقا کیفیت آموزش دانشجویان پرستاری کمک می‌کند [۱۶] و باعنایت به اهمیت مساله ارشادگری در آموزش پرستاری و کم‌رنگ بودن نقش ارشادگر در آموزش در مطالعات انجام شده و با توجه به اینکه بسیاری از دانشجویان پرستاری فعالیت‌های خود را تحت نظر ارشادگر انجام می‌دهند بدون این که خود متوجه فرایند ارشادگری باشند؛ برآن شدیم تا فرایند ارشادگری دانشکده پرستاری را مورد بررسی قرار دهیم. لازم به ذکر است که اجرای فرایند ارشادگری در دانشکده پرستاری از سال ۱۳۹۰ آغاز شده است. کمیته ارشادگری برای بهبود نظام ارشادگری و حمایتی از دانشجویان پرستاری تشکیل شده است و بر ضرورت فرایند صحیح استاد راهنمایی تاکید می شود. البته مانند تمام فرایندها، ارزشیابی می تواند به پایش وضع موجود و در صورت لزوم اصلاح و بهبود آن به مدیران کمک کند. نظر به عدم پایش وضعیت ارشادگری استادان دانشکده پرستاری از سال ۱۳۹۷ تاکنون، ضروری است که این امر در دانشکده از دیدگاه دانشجویان ارزشیابی شود. لذا این مطالعه با عنوان "پایش ارشادگری استادان دانشکده پرستاری توسط دانشجویان پرستاری" به منظور ارزشیابی وضعیت موجود ارشادگری دانشکده انجام شد.

روش کار

این مطالعه توصیفی مقطعی در دانشکده پرستاری در دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج) در سال ۱۴۰۱ از مهر ماه تا آذر ماه انجام شد. تعداد مشارکت کنندگان ۳۳۰ نفر شامل دانشجویان مقطع کاردانی رشته فوریت های پزشکی، مقطع کارشناسی رشته پرستاری، مقطع کارشناسی ارشد رشته پرستاری داخلی جراحی و مراقبت ویژه پرستاری و دکتری تخصصی پرستاری پرسشنامه را کامل کردند. روش نمونه گیری تمام شماری بود. روش نمونه گیری تمام شماری بود.

ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه ارشادگری استاندارد ملاهادی و همکاران [۲۴] بود. روایی صوری، روایی محتوی (نسبت روایی محتوی[۱۰] و شاخص روایی محتوی[۱۱]) و روایی سازه (از طریق تحلیل عاملی) ابزار ارشادگری انجام شده است. در روایی محتوی از پرسشنامه بیست سوالی، سه سوال حذف و مجموعا هفده سوال در پرسشنامه باقی مانده است. در تحلیل عاملی اکتشافی پس از بررسی همسانی درونی، دو حیطه تعیین شده است. این پرسشنامه شامل دو حیطه عاطفی و هدایتی است. در مجموع هفده سوال دارد که شش سوال مربوط به حیطه عاطفی و یازده سوال مربوط به حیطه هدایتی است. رتبه بندی هر سوال از صفر تا چهار است. از این رو کمترین نمره صفر و بیشترین نمره ۶۸ خواهد بود. پایایی درونی ابزار با آزمون کرونباخ (۰/۹۶) و پایایی بیرونی با آزمون ضریب همبستگی درونی (۰/۹۷) مورد تایید قرار گرفته است.

[6] Cummins
[7] Brody
[8] Al-Hamdan
[9] Sabin
[10] CVR
[11] CVI

پس از کسب مجوزهای قانونی و کسب رضایت نامه آگاهانه کتبی، پرسشنامه استاندارد به دانشجویان داده شد. از بین جامعه پژوهش (دانشجویان دانشکده پرستاری) ۳۳۰ نفر پرسشنامه ارشادگری را تکمیل کردند. ریزش نمونه وجود نداشت. آزمون های آماری توصیفی میانگین و انحراف معیار و استنباطی تی زوجی و تی مستقل و آنوا استفاده شد. داده ها $SPSS_{26}$ با نرم افزار آنالیز شد. این طرح پژوهشی در دانشگاه علوم پزشکی بقیه ا... (عج) با شناسه اخلاق IR.BMSU.REC.1401.059 مصوب شد.

یافته‌ها

بیشتر نمونه ها مرد (۸۵/۵ درصد)، مقاطع تحصیلی بیشتر لیسانس (۵۴/۴ درصد) و بعد به ترتیب کاردانی، کارشناسی ارشد و دکتری بود. بیشتر نمونه ها مجرد (۸۸/۱ درصد) و میانگین (انحراف معیار) سن مشارکت کنندگان (۳/۹) ۲۱/۲ سال بود. بیشتر نمونه ها (۷۸/۴ درصد) سابقه کار بالینی نداشتند. از بین ویژگی های جمعیت شناختی دانشجویان فقط بین نمره ارشادگری با مقاطع کاردانی و کارشناسی پرستاری ارتباط معنی‌دار آماری مشاهده شد (جدول ۱). نتایج فوق نشان می دهد که نمره ارشادگری بین مقاطع مختلف تحصیلی در حیطه عاطفی و نمره کل اختلاف آماری معناداری مشاهده شد. تست تعقیبی توکی نشان داد که علت اختلاف شناسایی شده، اختلاف نمره بین دانشجویان کاردانی و کارشناسی است. همان طور که مشخص است نمره دانشجویان کاردانی بالاتر است.

جدول ۱: نمره حیطه عاطفی، هدایتی و نمره کل ارشادگری استادان دانشکده پرستاری از دیدگاه دانشجویان به تفکیک مقاطع مختلف تحصیلی

مقطع تحصیلی / حیطه	کاردانی	کارشناسی	کارشناسی ارشد داخلی- جراحی	کارشناسی ارشد مراقبت ویژه	دکتری تخصصی	کل	نتایج تست آنالیز واریانس یک طرفه
هدایتی	۳۵/۹±۹۱/۳۲	۳۰/۱۲±۵۳/۷۰	۳۹/۰±۵۰/۷۰	۲۸/۱۱±۷۱/۲۲	۳۲/۷±۴۰/۹۵	۳۱/۱۱±۹۹/۹۳	۰/۰۵۱
عاطفی	۲۱/۳±۴۴/۶۴	۱۹/۵±۳۵/۲۴	۲۴/۰۰±۰۰	۱۸/۵±۸۵/۲۴	۲۰/۴±۶۶/۱۷	۱۹/۴±۹۴/۹۱	۰/۰۴
کل	۵۷/۱۲±۶۴/۴۲	۵۰/۱۷±۶۳/۰۷	۶۳/۰±۵۰/۷۰	۴۷/۱۵±۵۷/۱۰	۵۲/۱۲±۸۰/۲۵	۵۲/۱۶±۴۸/۰۴	۰/۰۴

نمره حیطه عاطفی، هدایتی و نمره کل ارشادگری استادان دانشکده پرستاری از دیدگاه دانشجویان در جدول ۲ آمده است:

جدول ۲: نمره حیطه عاطفی، هدایتی و نمره کل ارشادگری استادان دانشکده پرستاری از دیدگاه دانشجویان

حیطه	شدت	درصد	Mean± SD
عاطفی	ضعیف	۴/۸	۱۹/۵۴±۵/۱۱
	متوسط	۱۶/۹	
	خوب	۷۸/۳	
هدایتی	ضعیف	۱۲/۴	۳۰/۹۹±۱۲/۳۲
	متوسط	۲۵/۱	
	خوب	۶۲/۵	
نمره کل	ضعیف	۸/۶	۵۱/۱۱±۱۶/۶۴
	متوسط	۲۳/۹	
	خوب	۶۷/۸	

بحث

این مطالعه با هدف "تعیین نمره ارشادگری استادان دانشکده پرستاری توسط دانشجویان پرستاری" انجام شد. یافته ها نشان داد که نمره حیطه عاطفی، هدایتی و نمره کل ارشادگری استادان دانشکده پرستاری از دیدگاه دانشجویان، بیشتر در حد خوب بود.

در مطالعه ملاهادی میانگین (انحراف معیار) نمره حیطه هدایتی قبل از تغییر (۷/۸۵)۲۳/۲۶ و بعد از تغییر (۶/۷۲)۲۸/۳۳ و میانگین (انحراف معیار) نمره حیطه عاطفی قبل از تغییر (۳/۸۴)۱۳/۸۰و بعد از تغییر (۳/۴۹)۱۴/۸۰ و نمره کل قبل از تغییر(۱۰/۵۳)۳۷/۰۶ و بعد از تغییر (۹/۶۷)۴۳/۱۳ بود. نتایج نشان داد که در مجموع و

در نمره کل افزایش معنی‌داری بعد از تغییر در نمره ارشادگری استادان به وجود آمد [۲۴]. در مقایسه با مطالعه حاضر که حدود چهار سال بعد از مطالعه ملاهادی و همکاران انجام شده است، میانگین نمره حیطه عاطفی، هدایتی و کل بالاتر است. این موضوع نشان می دهد که ارشادگری می تواند به عنوان یک برنامه رو به جلو در تسهیل فرایند آموزشی دانشجویان استفاده شود. مشابه با این مطالعه در سایر مطالعات نیز در زمینه صلاحیت فرهنگی ارشادگر های پرستاری نمره متوسط به بالا گزارش شده است [۲۵].

در مطالعه حاضر نمره کسب شده زنان و مردان تفاوتی نداشت. در برخی مطالعات جنسیت به عنوان یک عامل موثر بر دریافت خدمات ارشادگری ذکر شده است [۲۶]. اما در برخی دیگر از مطالعات مشابه مطالعه حاضر تفاوتی بین دو جنس مرد و زن از نظر دریافت این خدمات دیده نشده است [۲۷]. همچنین در این مطالعه وضعیت تاهل، سن و تجربه کاری از عوامل پیش گویی کننده نمره ارشادگری نبودند. در برخی از مطالعات وضعیت تاهل یکی از عوامل مهم در نحوه و نمره ارشادگری است [۲۸]. سایر مطالعات در برخی از حیطه ها از جمله سن و سابقه کار نتایج متفاوت تری با این مطالعه دارند. در این مطالعات سبک های متفاوتی از ارشادگری در بین مدرسین پرستاری شناسایی شده است. تفاوت سبک ها مرتبط با سابقه کار، سن بالاتر و یا داشتن دوره آموزشی کامل ارشادگری است [۲۹]. در برخی از مطالعات ارتباط بین مهارت ارشادگرها با سابقه کار، نژاد و تجربه بالاتر گزارش شده است [۳۰]. البته در بیشتر این مطالعات نمره گزارش شده حاصل از خودارزیابی ارشادگر می باشد. نمره گزارش شده در این مطالعه ارزیابی فراگیر از ارشادگر است. این اطلاعات در کنار هم می توانند مبنایی برای ارزیابی کامل تر فرایند ارشادگری باشند.

صرف نظر از نحوه ارشادگری این کار مهم چالش های زیادی نیز دارد. همچنین ارشادگری کاری زمان بر و نیازمند حمایت بالادستی ذکر شده است و حیطه های زیادی از آن هنوز به خوبی بررسی نشده اند [۳۱]. ارائه مشاوره به دانشجویان می تواند چالش زا باشد و در صورت عدم علاقه و تجربه بالینی مشکل ساز می شود [۳۲]. انگیزش اساتید و بازخورد یکی از مهم ترین مسایل در مورد نحوه ارشادگری هستند [۳۳].

البته روش های مختلفی برای بهبود ارشادگری در دانشجویان پرستاری پیشنهاد شده است. از جمله این روش ها می توان به کار پوشه اشاره کرد [۲۴]. در مطالعات مختلفی ارشادگری به عنوان روشی برای بهبود عملکرد دانشجویان تازه وارد، بهبود کار پرستاران تازه فارغ التحصیل و یا بهبود همخوانی با محیط جدید پیشنهاد شده است [۱, ۲, ۵, ۸]. البته تجارب مختلفی در مورد ارشادگری دانشجویان پرستاری از جمله ارشادگری همتا که در آن دانشجوی سال پایین توسط دانشجوی سال بالاتر راهنمایی می شود و یا ارشادگری برخط در مطالعات گزارش شده است [۱۷, ۳۴, ۳۵] محدودیتی در انجام تحقیق مطرح نشد.

نتیجه‌گیری

با وجود این که درصد بالایی از نمره ارشادگری در حد خوب است اما همچنان ارتقای ارشادگری استادان ضروری است و به این مهم باید توجه شود. نظر به اهمیت بالای ارشادگری در زمینه رشد و تعالی دانشجویان، پرداختن به این مهم جزو الزامات همه دانشکده ها باید باشد و پایش مستمر نحوه انجام آن ضروری است.

ملاحظات اخلاقی

در تمامی مراحل تحقیق از ابتدا تا انتها محرمانه بودن اطلاعات به شرکت کنندگان گوشزد شد و رضایت کتبی اگاهانه اخذ گردید.

تضاد منافع

تضاد منافع بین نویسندگان مقاله وجود ندارد.

سپاسگزاری

از تمامی دانشجویان دانشکده پرستاری و بویژه از آقای علیرضا سلطانیان به جهت مشارکت در جمع آوری پرسشنامه ها، سپاسگزاری می شود.

منابع

1. Mashalchi H, Pelarak F, Mahdavi Kian S, Mahvar T, Abdolvand A, Habibi Moghadam M. The Effect of Mentorship Program on Self-Esteem, Anxiety and Learning Clinical Skills of Emergency Medical Students: A Randomized Controlled Trial. Avicenna Journal of Nursing and Midwifery Care. 2021;29(3):210-9.

2. Nasiri M, Jahanshahi M, Jannatpoor Z, Navvabi N, Shamsalinia A. The effect of mentorship program on stressors and self-confidence of nursing students in the clinical settings in 2015-2016. Education strategies in medical sciences. 2018;11(1):66-73.

3. Mohammadi E, Amini M, Moaddab N, Jafari MM, Farajpur A. Faculty member's

viewpoints about the characteristics of an ideal mentor, Shiraz university of medical sciences, 2013. Interdisciplinary Journal of Virtual Learning in Medical Sciences. 2015;6(2):20-5.
4. Karimi Moonaghi H, Yazdi Moghaddam H. Role modeling and mentor in nursing education. Research in Medical Education. 2014;6(1):59-71.
5. Kim Y, Kim MY. Effects of metaverse-based career mentoring for nursing students: a mixed methods study. BMC nursing. 2023;22(1):1-11.
6. Mirbagher Ajorpaz N ZTM, Mohtashami J, Zayeri F. Mentoring in Training of Operating Room Students: A Systematic Review. 2 Journal of Nursing Education. 2016;5(3):47-54.
7. Huybrecht S, Loeckx W, Quaeyhaegens Y, De Tobel D, Mistiaen W. Mentoring in nursing education: Perceived characteristics of mentors and the consequences of mentorship. Nurse Education Today. 2011;31(3):274-8.
8. Zhang Y, Qian Y, Wu J, Wen F, Zhang Y. The effectiveness and implementation of mentoring program for newly graduated nurses: A systematic review. Nurse education today. 2016;37:136-44.
9. Navarra A-M, Stimpfel AW, Rodriguez K, Lim F, Nelson N, Slater LZ. Beliefs and perceptions of mentorship among nursing faculty and traditional and accelerated undergraduate nursing students. Nurse education today. 2018;61:20-4.
10. Cant R, Gazula S, Ryan C. Predictors of nursing student satisfaction as a key quality indicator of tertiary students' education experience: An integrative review. Nurse Education Today. 2023:105806.
11. Rossini S, Bulfone G, Vellone E, Alvaro R. Nursing students' satisfaction with the curriculum: An integrative review. Journal of Professional Nursing. 2021;37(3):648-61.
12. Guerra-Martín MD, Cano-Orihuela A, Martos-García R, Ponce-Blandón JA. Translation and first pilot validation study of the "Undergraduate Nursing Student Academic Satisfaction Scale" questionnaire to the Spanish context. International Journal of Environmental Research and Public Health. 2021;18(2):423.
13. Bell AR, Brooks C. What makes students satisfied? A discussion and analysis of the UK's national student survey. Journal of Further and Higher Education. 2018;42(8):1118-42.
14. Masserini L, Bini M, Pratesi M. Do quality of services and institutional image impact students' satisfaction and loyalty in higher education? Social Indicators Research. 2019;146:91-115.
15. Jassim T, Carlson E, Bengtsson M. Preceptors' and nursing students' experiences of using peer learning in primary healthcare settings: a qualitative study. BMC nursing. 2022;21(1):66.
16. Sardari Kashkooli F SF, Mardani H, Shayesteh Fard M. The Effect of Peer-Mentoring Program on Nursing Students' Clinical Environment Stressors. Armaghane danesh. 2014;18(10):836-46.
17. Fisher M, Stanyer R. Peer mentoring: Enhancing the transition from student to professional. Midwifery. 2018;60:56-9.
18. Gill MJ, Roulet TJ, Kerridge SP. Mentoring for mental health: A mixed-method study of the benefits of formal mentoring programmes in the English police force. Journal of Vocational Behavior. 2018;108:201-13.
19. Cummins AM, Denney-Wilson E, Homer C. The mentoring experiences of new graduate midwives working in midwifery continuity of care models in Australia. Nurse education in practice. 2017;24:106-11.
20. Bagheriyeh f hmpm, hashemloo l. THE EFFECT OF PEER MENTORING PROGRAM ON ANXIETY STUDENT IN CLINICAL ENVIRONMENT. Journal of Nursing and Midwifery Urmia University of Medical Sciences. 2015;13(8):648-54.
21. Brody AA, Edelman L, Siegel EO, Foster V, Bailey DE, Bryant AL, et al. Evaluation of a peer mentoring program for early career gerontological nursing faculty and its potential for application to other fields in nursing and health sciences. Nursing Outlook. 2016;64(4):332-8.
22. Al-Hamdan Z, Fowler J, Bawadi H, Norrie P, summers L, Debbie MD. Student Nurses' Perceptions of a Good Mentor: A Questionnaire Survey of Student Nurses in the UK, USA and Jordan. International Journal of Humanities and Social Science. 2014;4(3):248-56.
23. Parsa Yekta Z, Ghahramanian A, Hajiskandar A. Mentorship and Preceptorship: seniority-based education. Iranian Journal of Medical Education. 2011;11(4):393-7.
24. Mollahadi M,. Improving the portfolio of undergraduate nursing students: collaborative action research [dissertation], [Tehran]: Baqiyatallah University of Medical Sciences, 2018.287.
25. Luukkonen AL, Kuivila H, Kaarlela V, Koskenranta M, Kaučič BM, Riklikiene O, et al. Mentors' cultural competence at mentoring culturally and linguistically diverse nursing students in clinical practice: An international cross-sectional study. Nurse Educ Pract. 2023;70:103658.
26. Georgousakis M, Vassallo A. Mentoring to address the gender gap: The Franklin Women's experience. J Med Imaging Radiat Oncol. 2023;67(2):200-2.
27. Murphy M, Record H, Callander JK, Dohan D, Grandis JR. Mentoring Relationships and Gender Inequities in Academic Medicine: Findings From a Multi-Institutional Qualitative Study. Acad Med. 2022;97(1):136-42.
28. Ramaswami A, Huang J-C, Dreher GF. Mentoring across cultures: The role of gender and marital status in Taiwan and the US. Journal of Business Research. 2014;67(12):2542-9.

29. Mikkonen K, Tomietto M, Tuomikoski AM, Miha Kaučič B, Riklikiene O, Vizcaya-Moreno F, et al. Mentors' competence in mentoring nursing students in clinical practice: Detecting profiles to enhance mentoring practices. Nurs Open. 2022;9(1):593-603.
30. Mikkonen K, Utsumi M, Tuomikoski AM, Tomietto M, Kaučič BM, Riklikiene O, et al. Mentoring of nursing students-A comparative study of Japan and five European countries. Jpn J Nurs Sci. 2022;19(2):e12461.
31. Benny J, Porter JE, Joseph B. A systematic review of preceptor's experience in supervising undergraduate nursing students: Lessons learned for mental health nursing. Nurs Open. 2023;10(4):2003-14.
32. McCloskey R, Keeping-Burke L, Witherspoon R, Cook J, Morris P. Experiences of faculty and staff nurses working with nursing students during clinical placement in residential aged care facilities: a systematic review of qualitative evidence. JBI Evid Synth. 2022;20(5):1176-208.
33. Mikkonen K, Tomietto M, Cicolini G, Kaucic BM, Filej B, Riklikiene O, et al. Development and testing of an evidence-based model of mentoring nursing students in clinical practice. Nurse Educ Today. 2020;85:104272.
34. Clement S, Welch S. Doctoral nursing students' lived experience of virtual mentoring in the United States. Nurse Educ Pract. 2021;54:103103.
35. Ford Y. Development of Nurse Self-Concept in Nursing Students: The Effects of a Peer-Mentoring Experience. J Nurs Educ. 2015;54(9):S107-11.